

25.480 accions.	Societat Nacional dels Ferrocarrils Belgues
15.080 accions.	Ferrocarrils Neerlandesos, SA
13.572 accions.	Operadora Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols
13.000 accions.	Ferrocarrils Federals Suïssos
5.980 accions.	Comunitat dels Ferrocarrils Iugoslavaus
5.200 accions.	Ferrocarrils de l'Estat de Suècia
5.200 accions.	Societat Nacional de Ferrocarrils Luxemburguesos
5.200 accions.	Ferrocarrils Federals Austríacs
2.600 accions.	Ferrocarrils Portuguesos
2.600 accions.	Ferrocarrils Txecs, SA
2.600 accions.	Ferrocarrils Hel·lènics
1.820 accions.	Ferrocarrils de l'Estat Hongarès, SA
1.300 accions.	Societat Ferroviària d'Eslovàquia
520 accions.	Ferrocarrils Croats
520 accions.	Ferrocarrils Eslovens, SARL
520 accions.	Ferrocarrils de Bòsnia i Hercegovina
520 accions.	Societat Mercantil dels Ferrocarrils de Bulgària BDZ, SA
260 accions.	Ferrocarrils de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia
104 accions.	Explotació dels Ferrocarrils de l'Estat de la República Turca
52 accions.	Ferrocarrils de l'Estat Danès
52 accions.	Ferrocarrils de l'Estat Noruec

*) Modificació de l'article 5 dels Estatuts decidida per la Junta General extraordinària de 23 de juny de 2006.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 de febrer de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE JUSTÍCIA

5587 REIAL DECRET 171/2007, de 9 de febrer, pel qual es regula la publicitat dels protocols familiars. («BOE» 65, de 16-3-2007.)

Una gran part del teixit empresarial espanyol està integrat per societats de caràcter familiar en sentit ampli, és a dir, aquelles en les quals la propietat o el poder de decisió pertanyen, totalment o parcialment, a un grup de persones que són parents consanguinis o afins entre si. Aquesta realitat econòmica, jurídica i social obliga a prendre en consideració les seves peculiaritats i la lícita autorregulació dels seus propis interessos, especialment en relació amb la successió de l'empresa familiar, remouent obstacles i dotant d'instruments l'operador jurídic.

La cultura del protocol familiar, «shareholders agreement», està sancionada en les pràctiques econòmiques i de bon govern de les societats familiars dels països del nostre entorn, especialment els anglosaxons, atès que és considerada una garantia addicional per a tercers, inversors i creditors, a més de per als mateixos socis, en dotar de previsibilitat el relleu generacional en la societat.

Conscient d'això, la disposició final segona, apartat 3, de la Llei 7/2003, d'1 d'abril, de la societat limitada nova empresa, disposa que «s'han d'establir per reglament les condicions, la forma i els requisits per a la publicitat dels protocols familiars, així com, si s'escau, l'accés al Registre mercantil de les escriptures públiques que continguin clàusules susceptibles d'inscripció».

Per al desplegament d'aquesta norma s'ha considerat necessari articular una pluralitat de vies que permetin accedir a la publicitat registral amb eficàcia diversa

segons l'elegida i sempre de caràcter voluntari per a les societats.

No és un reial decret la norma oportuna per fer l'alteració dels tipus societaris o per establir-ne especialitats i, per això, no es regulen aspectes estructurals o organitzatius de la societat familiar ni se n'estableixen els eventuais caràcters.

Quant a l'aspecte que interessa, als efectes d'aquest Reial decret, és familiar una societat de persones o capital en la qual hi ha un protocol que pretén la seva publicitat.

Es pot entendre d'aquesta manera el conjunt de pactes subscrits pels socis entre si o amb tercers amb els qui tenen vincles familiars respecte d'una societat no cotitzada en què tinguin un interès comú a fi d'aconseguir un model de comunicació i consens en la presa de decisions per regular les relacions entre família, propietat i empresa que afecten l'entitat.

Els aspectes subjectiu, objectiu i formal del protocol no són objecte de regulació, com tampoc n'és el contingut, el qual ha de ser configurat per l'autonomia negocial, com a pacte parasocial, en hipòtesi més freqüent, sense més límits que els que estableixen, amb caràcter general, l'ordenament civil i, específic, el societari.

A més del seu caràcter estrictament voluntari, s'opta per articular la publicitat d'un únic protocol per societat. Es considera que aquesta és la fórmula que garanteix millor la seguretat jurídica que ha de presidir la publicitat que ofereix el Registre mercantil, amb la finalitat de la certesa dels operadors i ciutadans sobre el marc regulador de l'entitat.

L'accés al Registre mercantil del protocol es produeix a instància de l'òrgan d'administració de les societats i sota la seva responsabilitat, i queda per a l'esfera intrasocietària la relació d'aquest òrgan amb la propietat i, en general, amb els signants del protocol i sense perjudici que els signants recorrin a l'autoritat judicial en el supòsit que no n'estigui autoritzada la publicitat i es discuteixi l'interès de la publicació.

Si el protocol inclou dades relatives a la intimitat dels atorgants i es pretén una publicitat de les dades (per exemple, pactes sobre el règim personal de la família, prohibicions o obligacions personals –vg. casar-se en règim de separació de béns o que el consort pugui ser soci o no, o bé que els fills hagin d'estudiar en tal universitat o en tal altra–), l'accés a la publicitat de la clàusula concreta ha de tenir clarament el consentiment exprés i qualificat a què es refereix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, amb l'abast i els efectes que la dita Llei atribueix al consentiment esmentat.

Com passa en l'actualitat en altres supòsits (modificacions de capital, apoderaments o nomenaments orgànics), la mera manifestació de l'administrador de la identificació de tercers no estaria inclosa en el supòsit anterior.

El Reial decret no és aplicable a les societats anònimes cotitzades. Aquestes trobarien el seu marc normatiu en la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb la finalitat de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades.

Per a les altres societats, de persones o capital, es preveuen tres formes d'accés al Registre mercantil alternatives o acumulatives, a fi de dotar de més flexibilitat la publicitat atenent els interessos de cada societat afectada.

En ordre creixent per raó de la seva eficàcia, es preveu, en primer lloc, la mera constància de l'existència d'un protocol, amb referència a les seves dades identificatives i no al seu contingut, en l'assentament d'inscripció.

En segon terme, el dipòsit del protocol o part del protocol, en ocasió de la presentació dels comptes anuals, que n'exigeix la constància en un document públic i que

en cap cas pot afectar l'organització de la societat tal com consti inscrita en el Registre mercantil. El document dipositat ha de ser rellevant només a efectes del bon govern de la societat familiar.

Finalment, mitjançant una inscripció pot constar en el Registre mercantil l'escriptura pública d'elevació a públic d'acords socials que contingui, en execució del protocol i amb menció expressa del protocol, clàusules inscripcionals. És a dir, es modifica la denominació de l'escriptura pública que incorpora els acords socials susceptibles d'inscripció –ara, si es prefereix, es qualificarà d'elevació a públic d'acords socials en execució de protocol– a fi de visualitzar el protocol al qual pugui respondre l'acord social i per metre amb això una interpretació més adequada dels acords adoptats.

L'accés al Registre dels acords que conté el document públic sempre és obligatori, però no la manifestació que s'adopten en execució d'un protocol familiar. Amb això no es modifica el títol inscripcionable de determinats acords socials ni per descomptat el règim d'adopció dels acords socials especialment atenen el règim de majories legals o estatutàries d'adopció dels acords.

Aquest últim cas serà l'únic que suposi un efecte de publicitat material i no mera publicitat de notícia.

A més de la publicitat dels protocols, es preveu una actualització reglamentària de les normes relatives a clàusules o regles organitzatives en relació amb òrgans socials, clàusules restrictives de la transmissió de participacions socials i en general es dota d'instruments que facilitin l'autonomia negocial en aquest àmbit.

Aquestes normes actualitzades no només són eines útils per a les societats de caràcter familiar sinó també per a altres societats tancades. És el cas de la regulació dels comitès consultius, que no incideixen gens en el binomi monista-dual, que es va introduir, limitadament, a Espanya mitjançant la Llei 19/2005, de 14 de novembre, sobre la societat anònima europea domiciliada a Espanya.

Entre les normes que inclou aquest apartat destaca el nou article 188.5 del Reglament de registre mercantil.

El Reial decret persegueix amb aquest nou precepte regular, en els mers límits adjectius, i en sintonia amb els restants apartats de l'article 188 –en els quals s'estableixen normes de tancament o atípiques en relació amb el contingut estatutari de la societat–, regles de representació o habilitació que la pràctica societària ha demostrat que constitueixen autèntiques llacunes en l'articulació de la societat conjugal i en la successió de la titularitat de l'empresa familiar, objectiu essencial de la publicitat del protocol.

Realment, la inclusió d'aquestes normes constitueix exclusivament un toc d'atenció sobre la lícita possibilitat, en l'actual estat del nostre ordenament jurídic, de donar solució a dos supòsits de fet.

El primer, el de la societat conjugal –no necessàriament de guany–, dissolta i no liquidada, sigui per mort del titular o no i en la qual el soci pot ser, si s'escau, supervivent. En aquest supòsit es pretén preveure, en estatuts, les relacions del soci amb la societat atès que no es pot considerar automàtica la designació de representant perquè no constitueix una comunitat en sentit estricte.

El segon, la lícita possibilitat que el causant titular de les participacions designi un representant successori, per facilitar l'exercici de soci constant de la comunitat hereditària.

Les dues normes tenen fonament legal en els articles 32, 35 i 36 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, i títol competencial constitucional a l'empara de l'article 149.6, el qual estableix la competència estatal en la regulació del dret mercantil, sense perjudici del recurs a la legislació civil aplicable quan s'incideixi en el contingut d'una institució d'aquesta naturalesa.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Justícia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 9 de febrer de 2007,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

El present Reial decret té per objecte la regulació de la publicitat dels protocols familiars de les societats mercantils no admeses a cotització i especialment el seu accés al Registre mercantil.

Article 2. *Definició de protocol familiar i la seva publicitat.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per protocol familiar el conjunt de pactes subscrits pels socis entre si o amb tercers amb els quals tenen vincles familiars que afecten una societat no cotitzada, en què tinguin un interès comú a fi d'aconseguir un model de comunicació i consens en la presa de decisions per regular les relacions entre família, propietat i empresa que afecten l'entitat.

2. La societat només pot publicar un únic protocol, subscrit pels seus socis, si bé el protocol pot ser objecte de diverses formes de publicitat. En el supòsit que el protocol familiar afecti diverses societats, cadascuna de les societats el pot publicar en la part que li concerneixi. Publicada l'existència d'un protocol, no es pot reflectir en el Registre mercantil la constància d'un altre de diferent si no s'expressa en la sol·licitud que el que pretén el seu accés al registre és una modificació o substitució del publicat.

3. La publicitat del protocol té sempre caràcter voluntari per a la societat.

Article 3. *Requisits de la publicitat dels protocols familiars.*

1. L'òrgan d'administració és el responsable de la publicació o no del protocol tenint en compte l'interès social.

2. La publicació del protocol, en la web de la societat o en el Registre mercantil, s'ha d'ajustar en tot cas a la normativa que sobre protecció de dades personals estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la legislació complementària.

A aquest efecte, l'òrgan d'administració ha de tenir el consentiment exprés dels afectats les dades dels quals siguin incloses en el protocol.

3. Publicada de qualsevol de les maneres que preveu aquest article l'existència d'un protocol familiar, aquest protocol s'ha d'actualitzar. A falta d'aquesta actualització es presumeix la vigència del protocol familiar.

Article 4. *Publicitat dels protocols familiars al lloc web de la societat.*

L'òrgan d'administració de les societats mercantils de persones o de capital no cotitzades pot acordar la publicació del protocol familiar en el lloc web de la societat el domini o adreça d'internet de la qual consti en el Registre mercantil, d'acord amb el que preveu l'article 9 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Article 5. *Constància registral dels protocols.*

1. L'òrgan d'administració també pot sol·licitar al Registrador mercantil, mitjançant una instància amb signatura legitimada notarialment, la constància en el full obert a la societat de l'existència del protocol familiar amb una ressenya identificativa del protocol en què s'ha de fer constar si el protocol és accessible en el lloc corporatiu o web de la societat que consti en el full registral.

2. Si el protocol familiar s'ha formalitzat en un document públic notarial, s'ha d'indicar en la inscripció el

notari autoritzador, el lloc, la data i el numero del protocol notarial d'aquest. En cap cas el registrador en pot exigir la presentació, ni el seu contingut ha de ser objecte de qualificació, sense perjudici que el registrador ha de comprovar que és accessible en el lloc a què es refereix l'apartat anterior i que no hi ha un altre protocol anterior, llevat que sigui una modificació o substitució d'aquest i així ho faci constar l'òrgan d'administració.

Article 6. *Protocol familiar en la presentació dels comptes anuals.*

L'òrgan d'administració, en ocasió de la presentació dels comptes anuals, pot incloure entre la documentació corresponent una còpia o testimoni total o parcial del document públic en què consti el protocol de la societat, atès que és un document que pot afectar el bon govern de la societat familiar, i el registrador n'ha de fer el dipòsit juntament amb els comptes anuals i de qualificació.

Article 7. *Inscripció registral de clàusules d'escriptures públiques en execució del protocol familiar.*

Quan els acords socials inscripcionables s'hagin adoptat en execució d'un protocol familiar publicat, en la inscripció s'ha de fer una menció expressa d'aquesta circumstància, amb la qualificació prèvia per part del registrador, i així també ho ha de fer constar la denominació de l'escriptura pública.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

El present Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, el qual atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil.

Disposició final segona. *Modificació del Reglament del Registre mercantil aprovat pel Reial decret 1784/1996, de 19 de juliol.*

U. L'apartat 2 de l'article 114 queda redactat de la manera següent:

«2. A més, s'han de fer constar en la inscripció els pactes i condicions inscripcionables que els socis considerin convenient d'establir en l'escriptura o en els estatuts, sempre que no s'oposin a les lleis ni contradiguin els principis configuradors de la societat anònima.

En particular, poden constar en les inscripcions:

a) Les clàusules penals en garantia d'obligacions pactades i inscrites, especialment si estan incloses en un protocol familiar publicat de la manera que estableixen els articles 6 i 7 del Reial decret pel qual es regula la publicitat dels protocols familiars.

b) L'establiment per pacte unànimе entre els socis dels criteris i sistemes per a la determinació prèvia del valor raonable de les accions previstos per al cas de transmissions entre vius o per causa de mort.

c) El pacte pel qual els socis es comprometen a sotmetre a arbitratge les controvèrsies de naturalesa societària dels socis entre si i dels socis amb la societat o els seus òrgans.

d) El pacte que estableixi l'obligació de venda conjunta pels socis de les parts socials de les societats que estiguin vinculades entre si perquè tenen unitat de decisió i estan obligades a consolidació comptable.

e) L'existència de comitès consultius en els termes que estableix l'article 124 d'aquest Reglament.»

Dos. El paràgraf d) de l'article 124.2 queda redactat de la manera següent:

«d) En el cas de consell d'administració, el poder de representació correspon al mateix consell, el qual ha d'actuar col·legiadament. No obstant això, els estatuts poden atribuir, a més, el poder de representació a un o diversos membres del consell a títol individual o conjunt.

Quan el consell, mitjançant un acord de delegació, nomeni un o diversos consellers delegats, s'ha d'indicar el règim d'actuació.

A més, els estatuts poden crear un comitè consultiu.

S'ha de determinar en els estatuts socials si la competència per al nomenament i revocació del comitè consultiu és del consell d'administració o de la junta general; la seva composició i requisits per ser-ne titular; el seu funcionament, retribució i nombre de membres; la forma d'adoptar acords; les seves concretes competències consultives o informatives, així com la seva específica denominació en què es poden afegir, entre altres adjectius, el terme "familiar".

També es pot fer constar en els estatuts socials qualsevol altre òrgan la funció del qual sigui merament honorífica i incloure-hi el corresponent sistema de retribució dels titulars del càrrec esmentat.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 175 queda redactat de la manera següent:

«2. A més, s'han de fer constar en la inscripció els pactes i condicions inscripcionables que els socis hagin considerat convenient d'establir en l'escriptura o en els estatuts, sempre que no s'oposin a les lleis ni contradiguin els principis configuradors de la societat de responsabilitat limitada.

En particular, poden constar en les inscripcions les clàusules estatutàries següents:

a) Les clàusules penals en garantia d'obligacions pactades i inscrites, especialment si estan incloses en un protocol familiar publicat de la manera que estableixen els articles 6 i 7 del Reial decret pel qual es regula la publicitat dels protocols familiars.

b) L'establiment per pacte unànimе dels socis dels criteris i sistemes per determinar el valor raonable de les participacions socials previstes per al cas de transmissions entre vius o per causa de mort o bé per a la concurrència d'obligació de transmetre de conformitat amb l'article 188.3 d'aquest Reglament.

c) El pacte pel qual els socis es comprometen a sotmetre a arbitratge les controvèrsies de naturalesa societària dels socis entre si i dels socis amb la societat o els seus òrgans.

d) El pacte que estableixi l'obligació de venda conjunta pels socis de les parts socials de les societats que estiguin vinculades entre si perquè tenen unitat de decisió i estan obligades a consolidació comptable.

e) L'existència de comitès consultius en els termes que estableix l'article 185.3 d'aquest Reglament.»

Quatre. El paràgraf d) de l'article 185.3 queda redactat de la manera següent:

«En el cas de consell d'administració, el poder de representació correspon al mateix consell, el qual actua col·legiadament.

A més, els estatuts poden crear un comitè consultiu.

S'ha de determinar en els estatuts socials si la competència per al nomenament i revocació del comitè consultiu és del consell d'administració o de

la junta general; la seva composició i requisits per ser-ne titular; el seu funcionament, retribució i nombre de membres; la forma d'adoptar acords; les seves concretes competències consultives o informatives, així com la seva específica denominació, en què es pot afegir, entre d'altres adjectius, el terme "familiar".

També es pot fer constar en els estatuts socials qualsevol altre òrgan la funció del qual sigui merament honorífica i incloure-hi el corresponent sistema de retribució dels titulars del càrrec esmentat.

A més, els estatuts socials poden atribuir el poder de representació a un o diversos membres del consell a títol individual o conjunt.

Quan el consell, mitjançant l'acord de delegació, nomena una comissió executiva o un o diversos consellers delegats, s'ha d'indicar el règim de l'actuació.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 186 queda redactat de la manera següent:

«5. La representació és sempre revocable. Llevat que els estatuts estableixin una altra cosa, de conformitat amb l'article 49 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, l'assistència personal a la junta del representat té valor de revocació de la representació total conferida.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 187 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas que s'estableixin prestacions accesorïes, els estatuts n'han de detallar el règim, amb expressió del seu contingut concret i determinat, que pot ser econòmic o en general qualsevol obligació de donar, fer i no fer, així com el caràcter gratuït o retribuït de les prestacions o, si s'escau, les garanties previstes en el seu compliment. En el supòsit que siguin retribuïdes, els estatuts han de determinar la compensació que han de rebre els socis que les realitzin, sense que pugui excedir en cap cas el valor que correspongui a la prestació.»

Set. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 188, amb la redacció següent:

«5. Quan s'estableixi en els estatuts socials, d'acord amb la legislació civil aplicable, correspon al soci titular o, si s'escau, als seus drethavents, l'exercici dels drets socials.

De la mateixa manera, els estatuts poden establir, de conformitat amb la legislació civil aplicable, la designació d'un representant per a l'exercici dels drets socials constant la comunitat hereditària, si es va establir en el títol successori.»

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

El ministre de Justícia pot dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de febrer de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Justícia,
JUAN FERNANDO LÓPEZ AGUILAR

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

5676 REIAL DECRET 361/2007, de 16 de març, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en matèria de la participació en el capital de les societats que gestionen mercats secundaris de valors i societats que administrin sistemes de registre, compensació i liquidació de valors. («BOE» 66, de 17-3-2007.)

El present Reial decret desplega per reglament la recent modificació efectuada en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, per la Llei 12/2006, de 16 de maig, per la qual es modifica el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, i la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. Aquesta Llei ha modificat determinats articles de la Llei del mercat de valors per dotar de més flexibilitat i per aclarir el règim de les entitats titulars del capital de les societats que gestionen mercats secundaris de valors i les que administrin sistemes de registre, compensació i liquidació de valors. Per tant, aquest Reial decret té per objecte concretar des del punt de vista reglamentari les novetats introduïdes en els articles 31.6, 44 bis.3 i la disposició addicional dissetena de la Llei del mercat de valors, la qual cosa queda justificada per la transcendència del paper que aquestes societats exerceixen i per les funcions singulars que la normativa els assigna en els mercats de valors.

Els principals aspectes que impliquen aquest desplegament es poden dividir en dos grups. En primer lloc, el Reial decret conté les normes especials per als qui tinguin una participació significativa o de control en les societats que administrin mercats secundaris i sistemes de registre, compensació i liquidació de valors. Segons la disposició addicional dissetena de la Llei del mercat de valors, el Govern ha d'autoritzar l'adquisició o l'alienació d'una participació de control en aquestes societats. Aquest Reial decret concreta la informació que s'ha de facilitar en el curs de l'autorització. Entre altres aspectes, s'ha d'informar sobre altres participacions de l'adquirent en societats anàlogues, les seves activitats en els mercats financers i l'estratègia per al mercat en qüestió. A més, s'exigeix un informe de l'entitat o les entitats que fins a aquell moment tinguin la participació de control. La finalitat d'aquestes previsions és proporcionar al Govern la informació suficient perquè pugui fonamentar la seva decisió sobre la qualificació de la persona o entitat que pretén adquirir la participació de control.

D'altra banda, la participació en el capital d'aquest tipus de societats està subjecta a les regles de les participacions significatives que preveu l'article 69 de la Llei del mercat de valors per a les empreses de serveis d'inversió, amb les especialitats que determina aquest Reial decret. Així, el ministre d'Economia i Hisenda es pot oposar a l'adquisició d'una participació significativa quan el grau o tipus d'influència de l'adquirent comprometi el bon funcionament dels mercats o sistemes espanyols. D'altra banda, per adquirir una participació significativa igual o superior a l'1 per cent però inferior al 5 per cent es redueix el termini que estableix l'article 69 de la Llei del mercat de valors atès que es considera que el silenci administratiu té sentit positiu. Finalment, es faculta la Comissió Nacional del Mercat de Valors per demanar la informació que consideri necessària sobre l'accionariat d'aquestes societats.

En segon lloc, el Reial decret estableix determinades regles per a les entitats titulars de participacions de con-